

Ομιλία

Πανιερωτάτου Μητροπολίτη Κιτίου κ.Χρυσοστόμου
στη χειροτονία σε διάκονο του Γεώργιου Κουρσάρη
στον Ιερό Ναό Αγίων Αυξεντίου και Ευσταθίου
την Παρασκευή 28 Σεπτεμβρίου 2018

Διπλή πνευματική χαρά σήμερα σ' αυτό τον ιερό ναό.
Διπλά σκιρτήματα χαράς και ευφροσύνης για το λαό του Θεού.

Συγκίνηση και δέος ιερό κατακλύζει την ψυχή μας, και
δόξαν αίνον και ευχαριστία αναπέμπομεν στον Ουράνιο της
Εκκλησίας μας Δομήτορα, που μας αξιώνει σήμερα της
ευλογίας, να πανηγυρίζουμε, να εορτάζουμε και να τιμούμε
την μνήμη του Αγίου Αυξεντίου και συνάμα να τελούμε την
χειροτονία σε διάκονο ενός εκλεκτού τέκνου της Εκκλησίας μας
του πατρός Γεωργίου

Το Πνεύμα το Πανάγιο, το Πνεύμα το
«γλυσσοπυρσόμορφο», που εκπορεύεται μυστικά κι άφραστα
απ' τον Πατέρα «αφαρπάζει» σήμερα μέσα από τον κόσμο,
έναν εκλεκτό και ενάρετο άνδρα, εις μέτρον ηλικίας, ικανόν και
δοκιμασμένον, οικογενειάρχη υποδειγματικό και τίμιο, για να
τον καταστήσει διάκονο της Εκκλησίας.

Αγαπητέ π. Γεώργιε,

Σήμερα που ο περικαλλής αυτός ναός των Αγίων Αυξεντίου και Ευσταθίου πανηγυρίζει, ανεβαίνεις και συ ελεύθερα και συνειδητά τα σκαλοπάτια του θυσιαστηρίου. Με πόθο ζητάς, με τη Χάρη του Θεού, να βιώσεις το μέγα θαύμα της Ιερωσύνης, να γίνεις μεσίτης Θεού κι ανθρώπων, λειτουργός των μυστηρίων και οικονόμος της χάριτος.

Με την απλότητα, την πίστη, την ταπείνωση, την υπακοή και την προσευχή σου, τον ικετεύεις και εκείνος ανταποκρίνεται στις ικεσίες και τις παρακλήσεις σου και σου προσφέρεται σήμερα. Σκηνώνει μέσα σου, χαριτώνει την ύπαρξή σου και με τη Χάρη Του, θεραπεύει τα «ασθενή» και αναπληρώνει αυτά που σου λείπουν.

Αγαπητέ π. Γεώργιε,

Η Ιερωσύνη, είναι : «η θυσία ενός ανθρώπου που προστίθεται στη Θυσία του Χριστού»! Η Εκκλησία δεν είναι τόπος για καριέρα και εύκολο πλουτισμό. Είναι τόπος αγιασμού και προσφοράς στο Θεό και τον άνθρωπο.

Γι' αυτό και απο σήμερα και ως κληρικός, ως Διάκονος της Μιάς, Αγίας, Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας, θα διακονείς και θα κατεργάζεσαι ακατάπαυστα το μυστήριο της σωτηρίας του ανθρώπου.

Απο σήμερα παίρνεις την ευλογία και την ευθύνη να στέκεσαι " δια βίου " μπροστά στο άγιο θυσιαστήριο.

Σήμερα ανοίγουν οι ουρανοί και σε καλούν να τους κερδίσεις με την αγάπη, την προσφορά, την πίστη, τη θυσία.

Σήμερα οι πόθοι και τα όνειρα σου εκπληρώνονται. Απο σήμερα η καρδιά σου μπορεί να αναπαύεται στη δόξα του Θεού.

Αγαπητέ κ. Γεώργιε,

Ο σημερινός άνθρωπος, με ειλικρίνεια και όχι κυνισμό, γυρεύει, αναζητά, αγωνιά, ζητά να σωθεί, να ελευθερωθεί, να υπερβεί και να ξεπεράσει τις σχετικότητες, τους συμβιβασμούς και την υποκρισία. Ψάχνει να βρεί την χαρά και την ευτυχία, αναζητά να βρεί την Αλήθεια, το Φως.

Μπροστά σ'αυτή την αναζήτηση, υψώνεται η δική μας ευθύνη. Γι' αυτό καλείσαι κι εσύ σήμερα, αγαπητέ π.Γεώργιε ν'αγωνιστείς για να ζωντανέψεις και ν'αυξήσεις την ελπίδα και να προσφέρεις μια διέξοδο στον κόσμο. Καλείσαι να δώσεις τη σωστή μαρτυρία για το Θεό. Και θα δώσεις τη σωστή μαρτυρία, αν η ζωή σου γίνει μια έκφραση της Αγάπης του Θεού. Αν η ύπαρξη σου πραγματοποιείται ως Αγάπη. Όχι απλώς να λες ότι έχεις αγάπη, όχι απλώς να εκτονώνεσαι συναισθηματικά, αγαπώντας γνωστούς κι αγνώστους, φίλους κι εχθρούς, αλλά ολόκληρη η ύπαρξη σου να πραγματοποιείται ως αγάπη, η ζωή σου να είναι μια έξοδος απο το εγώ, μια αδιάκοπη υπέρβαση του εαυτού σου, ένα δόσιμο του εαυτού σου στους άλλους.

Δεν έχω αμφιβολία πως με το δικό σου πνευματικό αγώνα

και με τη Χάρη του Θεού, υποτασσόμενος και συνεργαζόμενος με τον προϊστάμενο της ενορίας αυτής, τον αγαπητό και σεβαστό Πρωτοπρεσβύτερο Πατέρα Δημήτριο, θα πληροφορήσεις τη διακονία σου και θα βοηθήσεις το λαό του Θεού.

Επίτρεψέ μου όμως αγαπητέ π.Γεώργιε, τούτη τη μεγάλη στιγμή της ζωής σου να σου υπενθυμίσω κάποια πράγματα :

Και πρώτα - πρώτα, να μην ξεχνάς πως ο Πρώτος διάκονος υπήρξε μάρτυρας. Και πως πρώτος μάρτυρας υπήρξε ο διάκονος. Η Ιερωσύνη συμπορεύεται με την οδύνη, με τον σταυρό, με το αίμα.

Ποτέ να μη λησμονείς πως η γνήσια διαδοχή της Ιερωσύνης ξεδιπλώνεται αδιάκοπα πάνω στο Γολγοθά. Στον τόπο της θυσίας. Εκεί, που στήθηκε ο Σταυρός, ο "φύλαξ πάσης της οικουμένης". Εκεί, που το πανάγιο Αίμα του Κυρίου μας πορφύρωσε τη γη κι ανάπλασε τις νεκρωμένες απο την αμαρτία καρδιές.

Ο πρώτος διάκονος της Εκκλησίας έγινε πρωτομάρτυρας. Ο πρώτος μάρτυρας της χριστιανωσύνης ήταν ο πρωτοδιάκονος.

Στρατιά, μαρτύρων ιερέων απο τότε μέχρι σήμερα, που δεν κατορθώνεις να διακρίνεις το άνοιγμα της παράταξης. Σύννεφο, που καλύπτει, δροσίζει και γονιμοποιεί την οικουμένη.

Πατέρες, που δίδαξαν και μαρτύρησαν. Ιερείς, που αντιτάχθηκαν στην αντίθετη κοσμική εξουσία και διώχθηκαν.

Λευίτες, που δεν μετακινήθηκαν απο την "άπαξ παραδοθείσαν τοις αγίοις πίστιν".

Αγαπητέ π. Γεώργιε,

Τούτη την ιερή στιγμή, τούτη την μοναδική και ανεπανάληπτη στιγμή της χειροτονίας σου σε διάκονο, μαζί με τον Επίσκοπό σου, προσεύχονται καρδιακά για σένα ο πνευματικός σου πατέρας, ο ιερός κλήρος, ο πιστός λαός του Θεού, οι πολλοί φίλοι σου, οι οικείοι και οι συγγενείς σου και η ευλαβής σύζυγό σου Άντρη, η οποία δέχθηκε να αναλάβει και να επωμιστεί μαζί σου το σταυρό που σήμερα εσύ επωμίζεσαι και τα ενάρετα παιδιά σου.

« Η Χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού και η αγάπη του Θεού και Πατρός και η κοινωνία του Αγίου Πνεύματος είη μετά σου, πάσας τας ημέρας της ζωής σου». Αμήν.